

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobkyně: **Kaolin Hlubany, a. s.**, IČO 48288195,
sídlem Hlubany č. p. 63, 441 01 Podbořany,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Křížem, Csc,
sídlem Rybná 678/9, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
sídlem Masarykovo nám. 193/20, 405 02 Děčín,

za účasti
osob
zúčastněný
na řízení:

- I) **M. J.**, narozený dne X,
bytem X,
- II) **I. J.**, narozená dne X,
bytem X,
- III) **L. Ž.**, narozená dne X,
bytem X,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2021, č. j. KUUK/110191/2021,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2021, č. j. KUUK/110191/2021, (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Podbořany, stavebního úřadu, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 27. 4. 2021, č. j. SÚ/2021/330/1271/ŠV, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl ve smyslu § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (dále jen „stavební zákon“) ve společném územním a stavebním řízení schválen stavební záměr osob zúčastněných na řízení I a II (dále též jen „stavebníci“) s názvem „Rodinný dům v X včetně elektro přípojky, vodovodní a kanalizační přípojky, zahradního bazénu a oplocení“ umístěný na pozemcích p. č. XA a p. č. XB v k. ú. X.
2. Žalobkyně současně požadovala přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

3. Žalobkyně stručně shrnula dosavadní průběh správního řízení. Uvedla, že v odvolání namítala, že při posuzování stavebního záměru v rámci prvoinstančního rozhodnutí opomenul stavební úřad zohlednit řadu klíčových skutečností spojených zejména se skutečností, že pozemky dotčené stavebním záměrem jsou, potažmo mohou být, dotčené hornickou činností [ložisko Krásný Dvůr – Podbořany (B3 111200) v DP Podbořany (60206)] pro vyhrazené nerosty, zejména pro keramický kaolin a živcový kaolin, a to jednak na pozemku p. č. XC, v k. ú. X, který je v chráněném ložiskovém území – CHLÚ Podbořany I, tedy na pozemku sousedícím s pozemkem p. č. XB, na kterém se má nacházet samotná stavba rodinného domu stavebníků a jednak na pozemku p. č. XA, k. ú. X, tj. pozemku, který je stavebním záměrem žadatelů dle prvoinstančního rozhodnutí dotčen přímo.
4. Jak již žalobkyně uváděla ve svém odvolání, z povahy samotné věci vyplývá, že v případě zahájení těžby (v širším slova smyslu) budou pozemky a stavby umístěné blíže vůči samotné hornické činnosti vystaveny zvýšeným negativním vlivům spojeným s touto činností, zejména hlučností a prašností. Dále dle názoru žalobkyně může mít hornická činnost dopad na výšku hladiny podzemní vody, což se projeví, případně může projevit, na fyzikálních vlastnostech nosného podloží dotčené stavby, a to zejména s ohledem na to, že plánovaná životnost takové stavby je minimálně ve vyšších desítkách let a působení těchto vlivů bude dlouhodobé a postupně narůstající. Uvedené je pak nepřímě zohledněno i v územním plánu města Podbořany, kdy pozemek p. č. XB se nachází prakticky na hranici zastavitelného území města.
5. Žalobkyně uvedla, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí k odvolacím námitkám žalobkyně ve vztahu k příslušným ustanovením vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, v platném znění (dále jen „vyhláška č. 268/2009 Sb.“), zejména pak požadavkům na mechanickou odolnost a stabilitu stavby, ochranu stavby proti hluku a vibracím, a škodlivému působení prostředí, odkázal na posudek o vlivech záměru „Hornická činnost na ložisku Krásný dvůr – Podbořany v DP Podbořan“.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

6. Jak již žalobkyně uváděla v rámci správního řízení, prakticky veškerá dokumentace ve vztahu k záměru „Hornická činnost na ložisku Krásný dvůr – Podbořany v DP Podbořany“ se týká stávající zástavby; k této stávající zástavbě se posuzovaly veškeré negativní vlivy a k této stávající zástavbě došlo k závěrům, že (při určitém zkrácení a parafrázování) nebude mít hornická činnost zásadně negativní vliv.
7. Žalobkyně v souvislosti s předchozím odstavcem pro úplnost uvedla, že předmětná hornická činnost nebude mít negativní vliv zásadní povahy. Skutečnost, že negativní vliv v určitém rozsahu vznikne, neboť k navýšení prašnosti, hluku a vibrací dojde, považuje žalobkyně za vyplývající z povahy věci. Rozsah (a tedy potvrzení očekávání vzniku) těchto negativních vlivů byl ostatně předmětem posuzování celého dotčeného záměru, kdy se zohledňovaly jednotlivé zájmy všech dotčených stran a docházelo k celkovému posuzování ze všech směrů.
8. V řešené věci je podle žalobkyně relevantní ta skutečnost, že stavební záměr stavebníků je umístován blíže předmětu hornické činnosti. Veškeré potenciální negativní vlivy, které v dokumentaci k hornické činnosti do budoucna explicitně řešeny nebyly, tak zde budou zesíleny. Žalobkyně byla přesvědčena, že není možné, aby jak stavební úřad, tak žalovaný, při posuzování předmětného stavebního záměru vycházeli z dokumentace, která primárně řeší stávající stav. Naopak, při zohlednění všech jejich znalostí, by měli plánovaný stavební záměr posuzovat mnohem pečlivěji, ne-li dokonce tak, že veškeré relevantní posudky a hodnocení, které byly prováděny k povolení hornické činnosti, v potřebném rozsahu nebo alespoň obdobně zopakují. Při neprovedení takové činnosti totiž hrozí, že některý z parametrů, který byl dokumentací k hornické činnosti posouzen jako dostatečný, nepřesahující příslušné limity nebo bez zásadního vlivu, bude pro povolený stavební záměr nedostatečný, přesahující příslušné limity nebo se zásadním vlivem.
9. Žalobkyně podotkla, že z obsahu spisového materiálu vyplývá, že stavební úřad postupoval při určitém zjednodušení „běžnou formou“ jako u obvyklé řadové zástavby, žádné pečlivější posouzení provedeno nebylo.
10. Jako určité specifikum žalobkyně zmínila skutečnost, že rodinní příslušníci žadatelů, jak je i správním orgánům známo, patří mezi jedny z největších odpůrců předmětné hornické činnosti. Přesto žadatelé pro svůj stavební záměr volí pozemky, které jsou na samé hranici zastavitelné plochy obce Hlubany a co nejbližší samotnému „epicentru“ hornické činnosti. Podle žalobkyně je otázkou, zda není samotný návrh žadatelů po určité stránce účelový. Žalobkyně pro vyloučení pochybností dále uvedla, že podanou žalobu v žádném případě nekoncepčuje jako sankční prostředek proti stavebníkům jako takovým, ale podává ji proto, že v řešené věci musí být postaveno najisto, že u dotčeného stavebního záměru nehrozí, že bude, jakkoliv negativně ovlivněn budoucími vlivy hornické činnosti. V opačném případě se žalobkyně obávala, že do budoucna hrozí vznik sporů ve vztahu k náhradě škody na stavebním záměru (resp. již hotové stavbě) stavebníků, kdy v případě, kdy by stavební úřad rezignoval na svou funkci (jak se žalobkyně obává), není jisté, kdo by byl konkrétně za vzniklou škodu odpovědný. Jinými slovy, žalobkyně nevylučuje, že stavební záměr stavebníků bude v konečném důsledku a po kompletním posouzení v souladu se všemi rozhodnými skutečnostmi a závěry, je však nezbytné, aby veškerá posouzení učiněna skutečně byla.
11. V návaznosti na výše uvedené žalobkyně závěrem shrnula, že podrobné zohlednění a posouzení (zejména pak do budoucna) všech uvedených podrobných skutečností, zejména ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 a 3, § 9 odst. 1 písm., a), odst. 3 a 4, ustanovení § 10 odst. 2, ustanovení § 14 odst. 1, ustanovení § 18 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb., učiněno nebylo,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

což činí jak prvostupňové rozhodnutí, tak žalobou napadené rozhodnutí neúplnými a nepřezkoumatelnými.

Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný se neztotožnil s tvrzením žalobkyně, že pro povolení stavby nebyly splněny všechny zákonné předpoklady. K uplatněným žalobním námitkám žalovaný uvedl, že žalobkyně jimi nehájí svá vlastnická práva k ložisku Krásný dvůr — Podbořany v DP Podbořany (na sousedním pozemku), jež ostatně nehájila ani ve správním řízení, ve kterém se omezila toliko na podání odvolání proti povolení stavby. V podané žalobě neuvádí, jakým způsobem ani jakou měrou by její vlastnické právo k ložisku mělo být povolením navrhované stavby přímo dotčeno. Namísto toho žalobní důvody směřuje k posouzení stavby z hlediska její mechanické odolnosti a následnému užívání, čímž de facto supluje činnost správních orgánů.
13. Posouzení souladu záměru s požadavky stavebního zákona bylo předmětem přezkoumání návrhu na povolení stavby v prvoinstančním i odvolacím řízení. Otázka mechanické odolnosti a stability stavby, ochrany stavby proti hluku a škodlivému působení prostředí, byla posouzena a vypořádána na základě stavebníkem doložených podkladů, a to zejména projektové dokumentace, závazných stanovisek dotčených orgánů a podkladů pro jejich vydání, jež jsou součástí spisové dokumentace. Jedním z těchto podkladů byl i posudek o vlivech záměru „Hornická činnost na ložisku Krásný dvůr - Podbořany v DP Podbořany“ na životní prostředí zpracovaný podle požadavků zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“) a závazné stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 15. 10. 2020 vydané na podkladě uvedené dokumentace a dalších specializovaných studií. Oba uvedené podklady jsou komplexními dokumenty mapujícími vlivy hornické činnosti na přilehlou lokalitu a její zdroje. Negativní vlivy hornické činnosti byly shledány jako přijatelné, resp. nepřesahující míru stanovenou zákony a dalšími předpisy. K eliminaci negativních vlivů hornické činnosti byla stanovena opatření směřující k omezení emisí hluku a škodlivých látek (např. vybudování protihlukového valu na jižní hranici DP, provádění autorizovaného kontrolního měření), a rovněž opatření směřující k eliminaci jejího negativního vlivu na hydrogeologické podmínky lokality (plánovaným procesem zasakování důlních vod zpět do horninového prostředí). S odkazem na uvedené podklady tedy nelze přisvědčit tvrzení žalobkyně, že by se navržená opatření týkala pouze stávající zástavby a nebylo možno je využít i pro nově navrhované stavby.
14. K námitce žalobkyně, že s ohledem na negativní vlivy hornické činnosti hrozí vznik sporů ve vztahu k náhradě škody na (dle předmětného návrhu) realizované stavbě, žalovaný uvádí, že takový závěr nelze předjímat. Na základě tvrzených obav nelze, při současném splnění všech zákonných požadavků, znemožnit realizaci stavebního záměru na pozemku, jenž je územním plánem určen k zastavění. Žalovaný je toho názoru, že žalobkyní uvedené žalobní důvody jsou neopodstatněné.
15. Žalovaný dále uvedl, že se s odvolacími námitkami vypořádal v žalobou napadeném rozhodnutí, na které plně odkázal.

Vyjádření stavebníků

16. V podáních ze dne 28. 11. 2021 stavebníci uvedli, že s podanou žalobou nesouhlasí, mají za to, že je nedůvodná a šikanózní. Byli přesvědčeni, že žalobkyně chce zhoršit jejich postavení, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jelikož otec Ivy Jerhotové je činný ve spolcích věnujících se ochraně přírody a krajiny a při vyjednávání podmínek týkajících se těžby kaolinu.

17. Stavebníci zdůraznili, že žalobkyně nepodávala námitky v rámci jiných správního řízení, týkajících se jiných staveb na pozemcích sousedících s pozemky stavebníků. Konkrétně upozornili na rozhodnutí vydané stavebním úřadem ve věci žádosti Ing. V. k souhlasu se stavbou rodinného domu na pozemku přímo sousedícího s jejich pozemky. Dále podotkli, že pozemek, na němž bude stavba rodinného domu umístěna, je dle územního plánu obce zahrnut v zastavitelné ploše umožňující výstavbu rodinných domů.
18. Konstatovali, že žádný z dotčených orgánů neměl proti stavbě rodinného domu námitky, a to včetně Obvodního báňského úřadu pro území Ústeckého kraje. Současně upozorňovali na skutečnost, že žalobkyně v rámci jiného stavebního řízení tvrdila a dokládala, že její těžba žádný vliv na bydlení a na možnost výstavby v obci Hlubany mít nebude.

Replika žalobkyně k vyjádření stavebníků

19. Žalobkyně v podání ze dne 9. 2. 2022 konstatovala, že názor stavebníků, že se žalobkyně podanou žalobou snaží zhoršit jejich postavení, je mylný. Žalobkyně uvedla, že v ostatních stavebních řízeních, na které stavebníci poukazují, nebyla účastníkem těchto řízení, a proto nemohla v těchto řízeních podávat námitky. Žalobkyně až dne 22. 2. 2021 podala „*Žádost o přihlášení za účastníka v územních a stavebních řízeních pro k. ú. X*“, a to zejména v návaznosti na to, že při obecné rozpravě na veřejném zasedání zastupitelstva města Podbořany dne 16. 12. 2020 byly zpochybňovány výsledky odborných studií v rámci plánované hornické činnosti žalobkyně (hydrogeologický průzkum, hluková studie, atd.). Až po tomto uvědomění si nezohledňování budoucího vlivu stavebním úřadem v rámci projednávání stavebních záměrů žalobkyně podala shora zmíněnou žádost.
20. Dále žalobkyně zdůraznila, že jejím zájmem je pouze dosažení toho, že v řešené věci bude postaveno zcela na jisto, tj. stavebním úřadem odpovídajícím způsobem posouzeno, že u stavebního záměru nehrozí negativní ovlivnění budoucími vlivy hornické činnosti. V opačném případě není jisté, kdo by byl konkrétně odpovědný za vzniklou škodu, tj. zda stavební úřad nepostupoval odpovídajícím způsobem, anebo zda přímo žalobkyně. Dále žalobkyně konstatovala, že skutečnost, že vždy v určitém rozsahu vznikne určitý negativní vliv v rámci hornické činnosti, je vyplývající z povahy věci. Žalobkyně zdůraznila, že tato hornická činnost však nebude mít negativní vliv zásadní povahy. Žalobkyně však nemůže ovlivnit dlouhodobý vliv v řádu desítek let, který je třeba posoudit při rozhodování stavebního úřadu. Veškeré odborné podklady vztažené k hornické činnosti žalobkyně jsou ovšem vypracovány s ohledem na aktuální stav a aktuální rozsah zástavby. Žalobkyně totiž nemá možnost a schopnost předjímat veškerou hypotetickou budoucí zástavbu a na to odpovídajícím způsobem při vypracovávání podkladů pamatovat. Žalobkyně měla za to, že podobně jako v záplavovém území, je posuzování každé stavby nutno provést podle specifických podmínek. Jelikož takto stavební úřad nepostupoval, žalobkyně přistoupila k podání žaloby. V závěru žalobkyně poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2018, č. j. 2 As 196/2016-133.

Duplika stavebníků k replice žalobkyně

21. Stavebníci v reakci na repliku žalobkyně ze dne 9. 2. 2022 uvedli, že jsou přesvědčeni, že podaná žaloba slouží k realizaci cílů žalobkyně. V této souvislosti poukázali na skutečnost, že ředitel žalobkyně při jednání se zástupcem spolku Naše Hlubany, L. P., sdělil, že žaloba může být vzata zpět za situace, kdy tento spolek, spolek Naše Buškovice a společnost Sibelco Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

uzavřou s žalobkyní dohodu. Opětovně stavebníci podotýkali, že se jejich pozemek nachází v lokalitě, v níž se v současné době realizuje více stavebních záměrů na základě pravomocných stavebních povolení. Stavebníci zdůraznili, že si jsou vědomi skutečnosti, že budoucí hornickou činností může dojít ke zhoršení negativních vlivů, tj. hluku, vibrace, prašnost, atd. Nicméně věří, že při dodržení veškerých zákonem daných opatření, bude hornická činnost prováděna v zákonem stanovených mantinelech.

22. Stavebníci závěrem navrhli, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Další podání žalobkyně

23. V podání ze dne 21. 3. 2022 žalobkyně argumentovala obdobně jako v podané žalobě a v replice ze dne 9. 2. 2022. K jiným stavebním řízením, jichž byla žalobkyně účastníkem, a v nichž nevznášela námitky proti stavebním záměrům, žalobkyně uvedla, že v těchto neshledala žádná nedopatření a nadto tyto stavební záměry měly být realizovány ve větší vzdálenosti od plánované hornické činnosti žalobkyně, a proto s jejich realizací žalobkyně souhlasila. Ve vztahu k jiným stavebním řízením, na něž stavebníci poukazují, žalobkyně uvedla, že nebyla jejich účastníkem.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení III

24. Osoba zúčastněná na řízení III, L. Ž., uvedla, že v okolí pozemku, který je ve vlastnictví stavebníků, se nachází její pozemky. Část těchto pozemků prodala žalobkyni, přičemž byla žalobkyní při prodeji ujistěna, že žádný negativní vliv její hornické činnosti nezpůsobí. Osoba zúčastněná na řízení III byla překvapena postupem žalobkyně a jejími vyjádřeními a byla přesvědčena, že za postupem žalobkyně se skrývá jiný důvod než v žalobě uvedený.

Ústní jednání

25. Právní zástupce žalobkyně při jednání soudu odkázal na podanou žalobu a na písemná vyjádření učiněná žalobkyní v průběhu soudního řízení. Navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu projednání žalovanému a zejména k doplnění správního řízení o hydrogeologický průzkum, které budou zohledňovat budoucí stav, tj. i stavební záměr stavebníků.
26. Právní zástupce žalovaného odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na vyjádření k podané žalobě. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
27. Osoby zúčastněné na řízení byly o konání ústního jednání řádně vyrozuměny, ale ústního jednání se nezúčastnily.

Posouzení věci soudem

28. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

29. Soud shledal žalobu nedůvodnou.

30. Z obsahu správního spisu vyplývají pro posouzení věci tyto podstatné skutečnosti. Stavebníci podali dne 24. 3. 2021 žádost o vydání společného povolení ke stavbě rodinného domu, který měl být umístěn na pozemku p. č. XB v k. ú. X, jenž se nachází v jejich vlastnictví. Ke své žádosti připojili projektovou dokumentaci domu. Dne 26. 3. 2021 stavební úřad oznámil účastníkům řízení (mimo jiné i žalobkyni), že došlo k zahájení společného stavebního a územního řízení o vydání společného povolení na stavbu rodinného domu v X, včetně přípojky elektro, vodovodní a kanalizační přípojky, zahradního bazénu a oplocení. V oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení stavební úřad poučil účastníky řízení, že své námitky a připomínky ke stavebnímu záměru mohou uplatnit ve lhůtě do 26. 4. 2021 a uvedl, že ve stejné lhůtě mohou dotčené orgány uplatnit svá závazná stanoviska. Z obsahu správního spisu je zjevné, že žalobkyně k výzvě stavebního úřadu námitky či připomínky ke stavebnímu záměru neuplatnila.

31. Součástí správního spisu je posudek o vlivech záměru „Hornická činnost na ložisku Krásný Dvůr – Podbořany (B3 111200) v DP Podbořany (60206) na životní prostředí“, který byl vypracován dne 9. 9. 2019 Ing. Václavem Oblukem ve smyslu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Posudek posuzuje záměr žalobkyně, jehož účelem je zahájení dobývání na základě povolení hornické činnosti podle plánu otvírky, přípravy a dobývání výhradního ložiska kaolinu povrchovým způsobem v části stanoveného dobývacího prostoru Podbořany (dále jen „DP Podbořany“) a jeho vliv na okolí.

32. Po zhodnocení záměru žalobkyně znalec v posudku dospěl k závěru, že vliv tohoto záměru na klima a ovzduší v jeho okolí je zcela minimální, a že provoz nebude zdrojem významných vibrací, které by mohly negativně ovlivnit okolí, jelikož trhací práce nebudou využívány. Vliv na půdy lze označit za přijatelný. Vzhledem k situování záměru vyloučil vlivy na hmotný majetek. K hlukové zátěži uvedl, že provoz hornické činnosti nedosahuje ani hodnot základního limitu 50db, který platí pro denní charakter provozu a v době otvírky záměru bude hluková zátěž s rezervou pod limitem 65 db. Současně ani hluková zátěž z dopravy nebude překračovat hygienické limity hluku. Znalec dále posuzoval vliv záměru žalobkyně na povrchové a podzemní vody a uvedl, že skrytka terciálního i kvarterního pokryvu bude provedena v nadloží ložiska, na které je vázána mělká zvodně. Znalec připustil, že v této souvislosti lze očekávat hydraulické vlivy na okolí, projevující se snížením hladiny v této zvodni. Zónu reálného ovlivnění stanovil na cca 100 m s tím, že maximální zónu vlivu lze uvažovat v prvních stovkách metrů. V této vzdálenosti se od hrany těžebního záměru nenacházejí žádné objekty, které by mohly být v důsledku snížení hladiny těžby ohroženy. Potenciálně by se mohly nacházet zdroje individuálního zásobování vodou využívající tento mělký kolektor na severním okraji obce Podbořany ve vzdálenosti 500 m, tedy mimo stanovenou zónu potenciálních vlivů a jejich ovlivnění je nepravděpodobné. Následně se znalec zabýval vlivem záměru žalobkyně na snížení hladiny v hlubším kolektoru a uvedl, že nejbližší evidované hlubší objekty, tj. nad 30 m, u kterých lze očekávat nevýznamné ovlivnění hladiny se nachází v obci Podbořany ve vzdálenosti cca 1 km. Jedná se o vrt H-1, jehož hloubka je 35 m na pozemku p. č. XD v k. ú. X a vrt HV-1 s hloubkou 30 m na pozemku p. č. XE v k. ú. X. Znalec shrnul, že při respektování doporučení navržených v hydrogeologické studii nebude mít záměr významný negativní vliv na hydrogeologické podmínky lokality a dopady v této oblasti na životní prostředí.

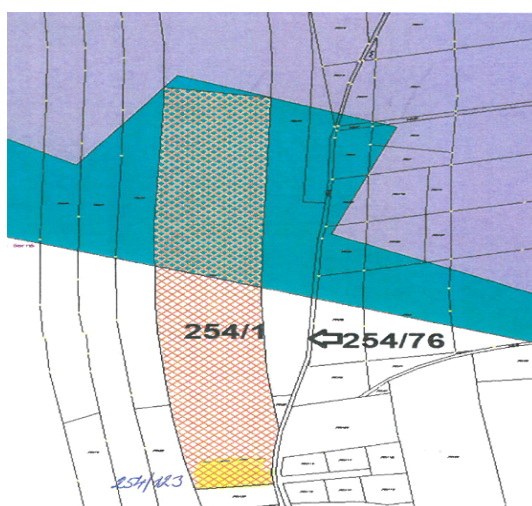
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

33. Závěrem znalec uvedl, že na základě provedeného posouzení lze konstatovat, že za předpokladu realizace opatření k ochraně životního prostředí a veřejného zdraví spojených se záměrem a opatření resultujících z posuzování podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí budou vlivy záměru žalobkyně na životní prostředí a obyvatelstvo přijatelné.
34. Součástí správního spisu je dále závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vyhotovené dne 15. 10. 2020 Krajským úřadem Ústeckého kraje, v němž Krajský úřad Ústeckého kraje ve shodě se znalcem, který vypracoval shora zmíněný posudek, dospěl k závěru, že žalobkyní předložený záměr je přijatelný a že negativní vlivy posuzovaného záměru nepřesahují míru stanovenou zákonem a dalšími předpisy a že předmětný záměr lze při respektování podmínek tohoto stanoviska realizovat.
35. Dále součástí správního spisu tvoří souhlasné stanovisko Obvodního báňského úřadu pro území Ústeckého kraje ze dne 15. 4. 2021, v němž je uvedeno, že s předloženým stavebním záměrem stavebníků souhlasí bez stanovení podmínek, a to z důvodu, že stavba svým rozsahem nezasahuje do žádného dobývacího ani chráněného ložiskového území a není proto nutné řešit požadavky na ochranu surovin.
36. Ke stavebnímu záměru se vyjádřil mimo jiné i Městský úřad Podbořany, úřad územního plánování, který ve svém závazném stanovisku uvedl, že stavební záměr shledává přípustným z hlediska jeho souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentace a s platným územním plánem Podbořany ve znění změny č. 6a, která nabyla účinnosti dne 6. 1. 2021.
37. Dne 27. 4. 2021 vydal stavební úřad prvostupňové rozhodnutí, jímž schválil stavební záměr stavebníků. V odůvodnění rozhodnutí nejprve popsal stavební záměr (strana 1 a 2 prvostupňového rozhodnutí) a stanovil podmínky pro umístění stavby, přičemž při jejich stanovení zohlednil i podmínky stanovené dotčenými orgány v za tímto účelem vydaných závazných stanoviscích a podmínky uvedené ve vyjádřeních ke stavebnímu záměru. Následně stavební úřad uvedl, že v projednávané věci upustil od ohledání na místě a ústního jednání, jelikož jsou mu dobře známy poměry v území a žádost stavebníků poskytovala dostatečný podklad pro posouzení stavebního záměru. Po přezkoumání žádosti stavební úřad dospěl k závěru, že nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy. Dále uvedl, že umístění stavby je v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací a vyhovuje obecným požadavkům na využívání území, a že projektová dokumentace splňuje obecné požadavky na výstavbu. Stavební úřad uzavřel, že neshledal důvody, které by bránily povolení stavebního záměru.
38. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž argumentovala obdobně jako v podané žalobě. V reakci na podané odvolání stavební úřad vyzval dne 20. 5. 2021 účastníky řízení a dotčené orgány k vyjádření se k podanému odvolání a na den 8. 6. 2021 svolal jednání v rámci doplňkového řízení. Dne 25. 5. 2021 se k odvolání žalobkyně vyjádřil Obvodní báňský úřad s tím, že trvá na svém souhlasném stanovisku vydaném dne 15. 4. 2021. Podáním ze dne 7. 6. 2021 se z nařízeného ústního jednání omluvil dotčený orgán – Krajská hygienická stanice Ústeckého kraje s tím, že při posuzování stavebního záměru mimo jiné vycházela z informací uvedených v dokumentaci k posouzení vlivu záměru žalobkyně - „Hornická činnost na ložisku Krásný Dvůr – Podbořany (B3 111200) v DP Podbořany (60206)“ na životní prostředí, a to zejména hlukové studie. Podle Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje jsou sice ve studii zvoleny jako referenční body stávající domy, avšak z příložených příloh a izofon je zřejmé, že stavební záměr nebude zasažen

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nadměrnou hlučností. Hlukovou studii Krajská hygienická stanice Ústeckého kraje připojila ke svému vyjádření.

39. Dne 8. 6. 2021 byl stavebním úřadem o svolaném jednání pořízen protokol, ve kterém je stručně uveden průběh dosavadního stavebního řízení a vyjádření stavebního úřadu k podanému odvolání. V rámci ústního jednání dotčený orgán Městský úřad Podbořany, odbor životního prostředí – vodoprávní úřad, sdělil, že se stavební záměr stavebníků nachází 450 m od plánované hornické činnosti žalobkyně a následně poukázal na existenci Posudku o vlivech záměru žalobkyně - „Hornická činnost na ložisku Krásný Dvůr – Podbořany (B3 111200) v DP Podbořany (60206)“ na životní prostředí a na závazné stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 15. 10. 2020 k posouzení vlivů provedení záměru žalobkyně na životní prostředí a z nich vyplývajících závěrů ve vztahu k vlivu záměru žalobkyně na okolí. Závěrem dotčený orgán uvedl, že lze v daném případě konstatovat, že při respektování doporučení navržených v hydrogeologické studii vypracované k záměru žalobkyně, nebude mít tento záměr negativní vliv na hydrogeologické podmínky dané lokality. Další dotčené orgány, a to Městský úřad Podbořany, odbor investic a památkové péče a Obvodní báňský úřad uvedly, že trvají na svých předchozích souhlasných stanoviscích. Vlastníci sousedních nemovitostí vyjádřili se stavebním záměrem stavebníků souhlas.
40. Správní spis dále obsahuje kopii mapy znázorňující dobývací prostor Podbořany, v němž se nachází zájmová plocha těžby. Dále je obsahem správního spisu výřez z grafické části ÚP Podbořany, ve znění změny č. 6a a 7, která nabyla účinnosti dne 6. 1. 2021. Z grafické části ÚP Podbořany je patrné, že pozemek stavebníků vzniknul dělením z pozemku p. č. XC v k. ú. X, který navazuje na pozemek stavebníků a nachází se mezi pozemkem stavebníků a hranicí DP Podbořany. Z grafické části ÚP Podbořany je rovněž zjevné, že pozemek p. č. XC v k. ú. X se nenachází v dobývacím prostoru, ale je z jedné poloviny je součástí chráněného ložiskového území. Pozemek p. č. XA v k. ú. X se poté částečně nachází v chráněném ložiskovém území a z části v DP Podbořany. Pro lepší přehlednost soud připojuje pro posouzení věci podstatnou část kopie výřezu z grafické části ÚP Podbořany, která je součástí správního spisu, přičemž fialovou barvou je znázorněn DP Podbořany a zelenou barvou je zvýrazněno chráněné ložiskové území.

41. Dále je součástí správního spisu výřez z grafické části ÚP Podbořany znázorňující zastavitelné plochy v území. Ačkoliv na něm není pozemek stavebníků přímo vyznačen, je z porovnání s výše uvedenou grafickou částí ÚP Podbořany zjevné, že tento se nachází v ploše BI 3 (zastavitelné plochy). Uvedené je zjevné i ze slovního popisu připojeného na tomto Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

výřezu z grafické části ÚP Podbořany: „*Schválen nový ÚP r. 2010, pozemek . je v zastavitelném území, plocha BI 3.*“

42. V podání ze dne 18. 6. 2021 žalobkyně v návaznosti na stavebním úřadem provedené ústní jednání dne 8. 6. 2021 sdělila, že na svém odvolání trvá.
43. Dne 18. 8. 2021 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, v němž nejprve shrnul průběh správního a doplňkového řízení a následně se vyjádřil k žalobkyní podanému odvolání. K námitce žalobkyně týkající se nezohlednění požadavků vyhlášky o technických požadavcích na stavby při posuzování souladu předmětné stavby s požadavky stavebního zákona, zejména požadavků na mechanickou odolnost a stabilitu stavby, ochranu stavby proti hluku, vibracím a škodlivému působení prostředí, žalovaný uvedl, že stavební úřad soulad těchto požadavků posoudil na základě doložených podkladů, projektové dokumentace stavby, závazných stanovisek dotčených orgánů a podkladů pro jejich vydání, a to zejména posudku o vlivech záměru „Hornická činnost na ložisku Krásný dvůr – Podbořany v DP Podbořany“ na životní prostředí. Žalovaný uvedl, že závěr o souladu předmětné stavby s požadavky stavebního zákona a souvisejících vyhlášek stavební úřad vyjádřil v odůvodnění vydaného rozhodnutí a zdůraznil, že smyslem odůvodnění rozhodnutí o povolení stavby je shrnutí zásadních skutečností, jež vedly k povolení stavby. K odvolací námitce žalobkyně týkající se dopadů hornické činnosti na nově realizovanou výstavbu v blízkosti DP Podbořany žalovaný konstatoval, že touto námitkou žalobkyně de facto brojí proti rozsahu zastavitelných ploch, která ovšem byla posouzena v řízení o územním plánu. Měla-li tedy žalobkyně výhrady k zohlednění negativních dopadů hornické činnosti na užívání nově realizovaných staveb ve funkčních plochách nacházejících se v blízkosti chráněného ložiskového území Krásný Dvůr – Podbořany a Dobývacího prostoru Podbořany, bylo na ní, aby proti nim brojila v rámci řízení o územním plánu. Žalovaný zdůraznil, že otázka vlivu hornické činnosti v uvedeném dobývacím prostoru na veřejné zdraví byla předmětem posuzování vlivu této činnosti na jednotlivé složky životního prostředí a veřejné zdraví a tyto skutečnosti jsou jistě žalobkyni známy, jakožto oznamovateli záměru. K námitce týkající se vlivu snížení výšky hranice podzemní vody na vlastnosti podloží žalovaný uvedl, že otázka důsledků skryvky nadloží ložiska a jeho vlastní těžby na hydrogeologické podmínky dané lokality byla posouzena v hydrogeologické studii a na jejím základě též v rámci posuzování vlivů hornické činnosti na jednotlivé složky životního prostředí, jak je uvedeno ve shora zmíněném posudku, přičemž bylo zkonstatováno, že při respektování doporučení navržených v hydrogeologické studii nebude mít záměr (rozumí se hornická činnost) na hydrogeologické podmínky lokality negativní vliv. Žalovaný dospěl k závěru, že s ohledem na rozsah a hloubku založení předmětné stavby nelze významný vliv budoucí hornické činnosti na „osud“ této stavby ani očekávat.
44. Předně se soud zabýval žalobkyní namítanou nepřezkoumatelností, kterou spatřovala v tom, že se správní orgány obou stupňů řádně a přezkoumatelným způsobem nezabývaly posouzením stavebního záměru stavebníků ve smyslu vyhlášky o technických požadavcích na stavby, tj. posouzením skutečnosti, zda stavební záměr splňuje technické požadavky na něj kladné ve smyslu § 8 odst. 1 až 3, § 9 odst. 1 psím a) a odst. 3 až 4, § 10 odst. 2, § 14 odst. 1 a § 18 odst. 2 této vyhlášky na mechanickou odolnost a stabilitu, ochranu zdraví, zdravých životních podmínek a životního prostředí, ochranu proti hluku a vibracím a požadavky na zakládání staveb, a to při zohlednění existence blízkého DP Podbořany a zamýšlené budoucí hornické činnosti v tomto dobývacím prostoru.
45. Za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je nutné považovat takové rozhodnutí, které nemá žádné odůvodnění nebo z něhož nevyplývá, jaký skutkový stav vzal správní orgán za Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodný, jakými úvahami se při právním posouzení věci řídil a jak uvážil o pro věc zásadních skutečnostech a uplatněných námitkách účastníka řízení, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. K tomuto závěru dospěl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 16. 4. 2015, č. j. 7 As 55/2015-29. Ve vztahu k otázce nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí pro nedostatek důvodů pak Nejvyšší správní soud opakovaně judikoval, že nevypovídá-li se správní orgán v rozhodnutí se všemi žalobcem uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. V tomto směru lze odkázat na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005-245, či ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004-74.

46. Dále soud podotýká, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné z hlediska přezkoumatelnosti prvostupňové rozhodnutí i napadené rozhodnutí žalovaného posuzovat jako jeden celek (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47).
47. Vzal-li soud v potaz shora předestřené judikurní mantinely a tyto posoudil z hlediska obecných námitek žalobkyně o nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí, dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí v základních parametrech výroku i jeho odůvodnění vytčená kritéria přezkoumatelnosti splňuje.
48. Soud zdůrazňuje, že úkolem správních orgánů, bylo přezkoumat, zda stavební záměr splňuje zákonem stanovené požadavky na stavby, což se v projednávané věci stalo. Z prvostupňového rozhodnutí je jednoznačně patrné, že stavební úřad ověřil, že je stavební záměr v souladu s požadavky stavebního zákona a prováděcími právními předpisy (§ 94o stavebního zákona), a současně přezkoumal, že je stavební záměr, resp. projektová dokumentace v souladu s požadavky dotčených orgánů, přičemž jednotlivá stanoviska a připomínky dotčených orgánů v souladu se zákonem uvedl v rozhodnutí [§ 94n odst. 1 písm. c) ve spojení s § 13a odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“)]. Na stranách 1 až 2 prvostupňového rozhodnutí popsal druh a účel povolované stavby, ověřil, zda je zajištěn příjezd ke stavbě ve smyslu § 94o odst. 2 stavebního zákona a ve smyslu § 13a odst. 2 písm. a) stanovil podmínky pro provedení stavby. Z prvostupňového povolení je zjevné, že se stavební úřad zabýval i tím, zda je projektová dokumentace úplná a přehledná, a zda je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací a vyhovuje obecným požadavkům na využívání území.
49. Soud dále uvádí, že povinností stavebního úřadu v projednávané věci bylo přezkoumat, zda jsou v projektové dokumentaci v odpovídající míře řešeny obecné technické požadavky na výstavbu, a skutečnost, zda tak učinil, měla mít odraz v odůvodnění vydaného rozhodnutí. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že ani tuto svou povinnost stavební úřad neopomenul a v souladu s § 94o odst. 2 písm. a) stavebního zákona se této otázce věnoval, přičemž dospěl k závěru, že projektová dokumentace tyto požadavky nejen řeší, ale i splňuje. Soud zdůrazňuje, že za situace, kdy v řízení před stavebním úřadem Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

všechny dotčené orgány vydaly souhlasné stanovisko k realizaci stavebního záměru, žádný z účastníků řízení neuplatnil námitky či připomínky vůči stavebnímu záměru, a to včetně žalobkyně, současně stavební úřad shledal, že stavební záměr je v souladu s požadavky stavebního zákona a prováděcími právními předpisy, a tento stavební záměr podrobně v prvostupňovém rozhodnutí popsal a přezkoumal, zda splňuje požadavky na výstavbu na něj zákonem kladené, nebylo v daném případě opodstatněné po stavebním úřadu požadovat, aby součástí prvostupňového rozhodnutí učinil i vyčerpávající technický popis provedení stavby a podrobné zhodnocení splnění technických požadavků kladených zákonem na stavbu. Takový požadavek by byl do jisté míry nadbytečný a v praxi i těžko proveditelný.

50. Z žalobou napadeného rozhodnutí poté jednoznačně vyplývá, že žalovaný přezkoumal prvostupňové rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu a dospěl k závěru, že stavebníci spolu s žádostí doložili všechny podklady dle § 94l stavebního zákona a stavební úřad tedy v předmětném společném územním a stavebním řízení vycházel z relevantních dokladů, v řízení dodržel postup stanovený § 94m stavebního zákona, posoudil soulad stavby s požadavky vymezenými § 94o stavebního zákona. Žalovaný posoudil stavební záměr a ztotožnil se stavebním úřadem, že žádosti stavebníků bylo možné vyhovět. V návaznosti na odvolací námitky žalobkyně, a to zejména na její tvrzení o možném budoucím snížení výšky hranice podzemní vody žalovaný blíže hodnotil i budoucí vlivy hornické činnosti v DP Podbořany na stavební záměr, přičemž z odůvodnění napadeného rozhodnutí je jednoznačně seznatelné, že dospěl k závěru, že tyto vlivy lze považovat za bezvýznamné, a to i v budoucnu. Žalovaný se současně v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí věnoval námitkám žalobkyně týkajících se technických požadavků na stavbu a z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zjevné, že dospěl k závěru, že stavební záměr splňuje technické požadavky stanovené příslušnou vyhláškou, a to i při zohlednění skutečností a vlivů vyplývajících z existence DP Podbořany a budoucí hornické činnosti žalobkyně.
51. Soud zdůrazňuje, že úkolem správních orgánů bylo posoudit, zda stavební záměr splňuje zákonem stanovené požadavky, tj. zda splňuje požadavky na ni kladené zákonem a prováděcími právními předpisy při běžné údržbě a působení běžně předvídatelných vlivů po dobu plánované životnosti stavby (k tomu srov. § 8 odst. 2 vyhlášky o technických požadavcích na stavbu) a své závěry o tom následně přezkoumatelně v rozhodnutí odůvodnit. Těmto povinnostem správní orgány s ohledem na výše predestinované dostály.
52. Soud podotýká, že v souzené věci žalobkyně v řízení před stavebním úřadem nevyužila možnosti podat námitky ani připomínky a v odvolání pouze citovala jednotlivá ustanovení vyhlášky o technických požadavcích na stavby a uvedla, že aspekty uvedené v citovaných ustanoveních stavební úřad zcela pominul. Dále poukázala na skutečnost, že existuje posouzení vlivů její hornické činnosti, které se ovšem vztahuje ke stávající výstavbě a dále obecně tvrdila, že se stavební úřad podrobně nezabýval budoucími negativními vlivy její hornické činnosti na stavební záměr, a to zejména otázkou hlučnosti, prašnosti a dopadu hornické činnosti na výšku hranice podzemní vody a bez bližšího odůvodnění konstatovala, že je přesvědčena, že pozemek p. č. XB není vhodný pro výstavbu rodinného domu.
53. Žalobkyně tedy v odvolání požadovala, aby byla stavebním úřadem znovu a pečlivěji zohledněna skutečnost, že se v blízkosti stavebního záměru nachází DP Podbořany, aniž by žalobkyně namítala, že se závěry, ke kterým stavební úřad dospěl nesouhlasí, a konkretizovala důvody, pro které má za to, že by stavební záměr neměl být povolen. Žalobkyně ani netvrdila, že stavba nesplňuje některý z technických požadavků kladených na stavby jí v odvolání citovanou vyhláškou, nebo že stavebním úřadem provedené posouzení technických požadavků na stavbu je chybné, ani neuvedla, že by měla za to, že Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

z technického hlediska stavební záměr není schopen dlouhodobě odolat vlivům hornické činnosti, a konkrétní důvody, pro které tak má za to. Žalobkyně pouze uvedla, že skutečnost, že stavební záměr bude ovlivněn blízkou hornickou činností vychází z povahy věci.

54. Soud na tomto místě považuje za nutné připomenout, že není možné, aby správní orgány za účastníky řízení spekulativně domýšlely další argumenty, konkretizovaly jejich obecná tvrzení, vybíraly ze spisu skutečnosti (či za účastníka řízení dohledávaly podklady), které jeho obecná tvrzení podporují. Soud zdůrazňuje, že kvalita a formulace odvolacích námitek do značné míry předurčují obsah správního rozhodnutí.
55. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že žalovaný odvolací námitky vypořádal způsobem odpovídajícím obecnosti žalobkyní uplatněné argumentace a úsilí, které do odvolání sama vložila. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je seznatelný skutkový stav, který vzal správní orgán za rozhodný, je z něj patrné, jakými úvahami se při právním posouzení věci řídil a jak uvážil o pro věc zásadních skutečnostech a uplatněných námitkách žalobkyně. Soud tedy uzavírá, že žalobou napadené rozhodnutí tvrzenou nepřezkoumatelností netrpí.
56. K argumentaci žalobkyně, že v případě zahájení její hornické činnosti vzniknou z povahy věci negativní vlivy, přičemž podklady ze kterých správní orgány při posuzování stavebního záměru vycházely, primárně řeší stávající stav, stávající zástavbu, nezohledňující tedy stav budoucí, a proto měly být tyto podklady posouzeny pečlivěji nebo opatřeny správními orgány nové, soud předně podotýká, že v souzené věci ani sama žalobkyně, o jejíž hornickou činnost se jedná, a která je tedy nejlépe obeznámena s možnými dopady její budoucí činnosti v DP Podbořany na přilehlé okolí, kromě obecných tvrzení o možném budoucím a blíže neurčitým rozsahu vzniku negativních vlivů hornické činnosti v DP Podbořany, které by mohly hypoteticky narušit stavbu stavebníků, neuvedla ničeho. Konkrétně nespecifikovala o kolik budou vlivy, které byly posuzovány v posudku o vlivech záměru žalobkyně na životní prostředí, a které byly shledány jako zanedbatelné či přijatelné pro celé jeho okolí, zvýšeny, a jak se toto zvýšení faktickým způsobem dotkne předmětného stavebního záměru. Žalobkyně na podporu svých tvrzení o zvýšení vlivu negativních dopadů hornické činnosti na stavbu stavebníků neoznačila ani žádné důkazy.
57. Za situace, kdy správní orgány měly při svém rozhodování k dispozici posudek o vlivech záměru žalobkyně na životní prostředí a závazné stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje, v nichž byl záměr žalobkyně posuzován ve vztahu k jeho dopadu na jeho okolí, a ze kterého jednoznačně vyplývá, že záměr žalobkyně nebude mít na jeho okolí zásadní vliv, resp. tento bude při respektování zákonem stanovených podmínek přijatelný, není možné po správních orgánech požadovat, aby správní orgány samy domýšlely veškeré možné budoucí hypotetické vlivy způsobené činností v DP Podbořany, a za tímto účelem si opatřovaly podklady, které by poté odpovídajícím způsobem hodnotily při posuzování stavebních záměrů umisťovaných v území.
58. Nadto v projednávané věci nelze odhlédnout od skutečnosti, že stavebním úřadem byla v rámci doplňkového řízení opatřena stanoviska dotčených orgánů, které při zohlednění námitek uplatněných žalobkyní v odvolání setrvaly na svých souhlasných stanoviscích. Současně Krajská hygienická stanice Ústeckého kraje a Městský úřad Podbořany, úřad vodoprávní, při zohlednění umístění stavebního záměru vůči plánované hornické činnosti žalobkyně výslovně uvedly, že budoucí hornická činnost žalobkyně nebude mít zásadní vliv na předmětný stavební záměr, a to jak z hlediska hluku, tak z hlediska hydrogeologického.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ostatně skutečnost že hornická činnost nebude mít na předmětnou stavbu žádný zásadní negativní vliv, tvrdí i žalobkyně v podané žalobě.

59. S ohledem na shora uvedené soud uzavírá, že z obsahu správního spisu zjistil, že si správní orgány v projednávané věci opatřily veškeré podklady podstatné pro jejich rozhodování, přičemž se zabývaly i vlivy spojenými s existencí DP Podbořany a budoucí hornické činnosti žalobkyně v této oblasti v míře potřebné pro rozhodnutí ve věci. Pokud měla žalobkyně za to, že stavební záměr nelze umístit a stavbu povolit z důvodu její hornické činnosti, měla specifikovat tyto důvody a na podporu svých tvrzení předložit důkazy, což neučinila.
60. Námitku žalobkyně, že si správní orgány měly opatřit další posudky a hodnocení záměru žalobkyně, nebo revizní posudky ke studiím, které byly prováděny k povolení hornické činnosti žalobkyně, soud tedy neshledal důvodnou.
61. Pro úplnost soud uvádí, že ve smyslu § 52 s. ř. s. neprovedl pro nadbytečnost žalobkyní navržený důkaz koordinační situací pro akci rodinný dům na p. č. XF v k. úX a pro Rodinný dům a garáž p. č. XG a p. č. XH v k. ú. X, které připojila ke svému vyjádření ze dne 21. 3. 2022 na podporu svých tvrzení, že nebyla pasivní ve stavebních řízeních týkajících se stavebních záměrů odlišných od stavebníků a k prokázání skutečnosti, že s těmito stavebními záměry vyslovila souhlas z důvodu, že se jednalo o stavební záměry nacházející se ve větší vzdálenosti od DP Podbořany než stavební záměr stavebníků a neshledala v postupu stavebního úřadu žádná pochybení. Předmětem přezkumu v projednávané věci totiž nebylo posouzení otázky důvodů, které vedly žalobkyni k přihlášení se za účastníka řízení do jiných stavebních řízení a její aktivní či pasivní vystupování v těchto řízeních. Z obdobných důvodů soud neprovedl pro nadbytečnost ani stavebníky navržený důkaz rozhodnutím Městského úřadu Podbořany ze dne 15. 4. 2021, č. j. SÚ/2021/1230/Mik, kterým stavební úřad vydal společný souhlas Ing. P. V. se stavebním záměrem novostavba rodinného domu a garáže pro 2 osobní automobily a články z internetových stránek www.ohremedia.cz s názvem „Společnost Kaolin Hlubany dokončuje záměr těžby v části dobývacího prostoru Podbořany“ a novinovým článkem s názvem „Těžba prý skoro nic neovlivní. Ale domy si stavte jinde!“ a novinovým článkem „Nová těžba Kaolinu splňuje všechny podmínky schválení“, kterými stavebníci chtěli prokázat odlišný postup a postoj žalobkyně k výstavbě domů v okolí pozemku stavebníků.
62. Důkaz prvoinstančním rozhodnutím, výřezem z územního plánu, mapou dobývacího prostoru, dokumentací k záměru Hornická činnost na ložisku Krásný dvůr – Podbořany v DP Podbořany, žádostí o přihlášení za účastníka v územních a stavebních řízeních pro k. ú. X, výpisem z katastru nemovitostí vztahující se k pozemku p. č. p. č. XB, soud neprovedl, neboť právní zástupce žalobkyně na jejich provedení netrval, jelikož se jedná o listiny, které jsou součástí správního spisu. Právní zástupce netrval ani na provedení důkazu výpisem z katastru nemovitostí týkající se pozemku p. č. XC a p. č. XA v k. ú. X, a to ze shodných důvodů.
63. Pro nadbytečnost soud současně neprovedl ani stavebníky navrhované důkazy výřezem územního plánu pro výstavbu s vyznačením pozemku stavebníků nacházející se v zastavitelné ploše a výřezem z katastrální mapy s vyznačením pozemků stavebníků a okolní budoucí plánované výstavby rodinných domů, neboť skutečnost, že se pozemek stavebníků (p. č. XB) nachází v zastavitelné ploše jednoznačně vyplývá z obsahu správního spisu.
64. Závěrem soud uvádí, že neprovedl stavebníky navržené důkazy souhlasným stanoviskem Obvodního Báňského úřadu ze dne 15. 4. 2021 ke stavebnímu záměru stavebníků a Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

potvrzením platnosti tohoto souhlasného stanoviska Obvodním báňským úřadem ze dne 25. 5. 2021 a osobou zúčastněnou na řízení III navržený důkaz plánkem dobývacího prostoru v zájmovém území, neboť tyto listiny jsou součástí správního spisu, a správním spisem se v rámci správního soudnictví dokazování neprovádí.

65. Protože soud ze všech výše uvedených důvodů vyhodnotil žalobu v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a tudíž neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
66. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
67. Dle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V předmětném řízení soud osobám zúčastněným na řízení, žádné povinnosti neuložil, ani neshledal žádný důvod zvláštního zřetele hodný k přiznání náhrady nákladů řízení. Proto soud ve výroku III. tohoto rozsudku vyslovil, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 21. srpna 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.